

[Finansministeren.]

så må sige, mellem den værdi og den gæld, man har, o. s. v. Der er altså en ganske betydelig stigning, i hvert fald når man sætter grænsen op fra 90.000 til 150.000 kr.; det er en stigning på 66 pct.

Når det blev sagt, at det er finansministerens opgave at koordinere, skal jeg svare: ja, naturligvis, han skal så vidt muligt koordinere de forskellige love, de skulle jo helst hænge nogenlunde sammen, det er vel det, enhver regering vil prøve på. Men når der tales om koordinering i forbindelse med det, vi nu taler om, altså skattereformen, vil jeg da gerne sige, at for at koordinere skal der være noget at koordinere, og da der ikke er kommet noget forslag fra venstre endnu, kan jeg altså ikke koordinere det med noget; men det kommer måske.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller kun dette. Det er jo rigtigt, at det ærede medlems parti har givet udtryk for, at man ville forhandle om merværdiafgiften, men det er da lige så rigtigt, at nogen stor begejstring har vi ikke mødt fra det ærede medlems parti i de rent konkrete forhandlinger, hvor netop merværdiafgiften skulle danne grundlag for at løse de andre problemer.

Så vil jeg gerne sige noget, som jeg synes er særlig vigtigt, når man snakker om denne omlægning. Det ærede medlem nævnte, at der ville ikke have været dækning for den skitse, som regeringen har fremsat i merværdiafgiftsudvalget, såfremt finansministeren også skulle have dækning for det, han har foreslået ved finansloven. Det er jo noget meget vigtigt, for her synes jeg, der sker en sammenblanding. Her synes jeg, der er en modsætning imellem det ærede medlem og det ærede medlems gruppeformand. Det ærede medlem sagde selv, at det, de konservative vil, er en skatteomlægning på basis af merværdiafgiften eller andre forbrugsskatter, generelle skatter; jo, men det ærede medlems partis gruppeformand, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, har flere gange, 2-3 gange i den senere tid, været inde på den betragtning, at der ikke er penge til en skattereform, for de bliver slugt af stigningen på statsbudgettet. Det sidste er efter min mening en meget forkert tankegang at komme ind på, for så kan man formentlig aldrig nå til en skattereform på

den måde, som det ærede medlems parti ønsker det. En ting er jo, at man skal dække stigningen i statsudgifterne, det er et helt selvstændigt problem; statsudgifterne stiger, og de må dækkes, hvis man i øvrigt går ind for disse udgiftsstigninger. En helt anden ting er jo netop det, som det ærede medlem var inde på, en skatteomlægning, og den må da ses ganske uafhængigt af, hvilke problemer man i øvrigt har med stigningen af større eller mindre styrke på statsbudgettet. Jeg vil gerne bede om, at man fremover i debatten holder disse to forhold ude fra hinanden. Det ene er diskussionen om, at vi skal dække statsudgifterne, og det kan man så gøre på forskellige måder, med direkte eller indirekte skatter, eller hvad man vil. Det andet er selve diskussionen om skatteomlægningen, og jeg mener bestemt, vi skal holde de to ting ude fra hinanden, ellers er det ikke muligt at skabe nogen virkelig løsning på grundlag af en drøftelse af disse problemer.

(Kort bemærkning).

Foged: Ja, det skal blive en meget kort bemærkning til den højtærede finansminister med hensyn til, hvem der skal fremsætte forslag. Det kan ikke være rimeligt, at den højtærede finansminister kræver, at hvert enkelt parti i folketinget skal fremsætte specialforslag, for at tinget kan komme videre i et arbejde. Det er ikke rimeligt at kræve forslag fra de andre partier om f. eks. en socialreform, en landbrugsreform, og hvad ved jeg, før vi kan komme videre. Det må være finansministerens opgave at fremsætte forslagene; så kigger vi på paragrafferne og tager stilling til det, finansministeren netop i sin høje stilling er pligtig at forelægge for tinget. Det er det, som indtil nu har manglet.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg synes, den højtærede finansminister overhovedet skulle lade være med at bebrejde os noget som helst om manglende forhandlingsvilje. Jeg har jo sagt indtil trivialitet, at vi den 2. september fremlagde de vilkår, under hvilke vi ville forhandle om merværdiafgiften. Disse skulle først nærmere beregnes i finansministeriet, og dette arbejde er af naturlige grunde ikke